

СРВОБРАН

SRVOBRAN

СРПСКИ НАРОДНИ ЛИСТ И ОРГАН САВЕЗА СЈЕДИЊЕНИХ СРБА „СЛОГА“

SERB NATIONAL PAPER AND THE ORGAN OF THE SERB FEDERATION „SLOGA“.

Број 418

ЊУЈОРК, Њ. Ј., ЧЕТВРТАК 12. ОКТОБРА 1917.

ГОДИНА 7.

SUBSCRIPTION RATES

United States of America one year 60c.
Canada, Europe e t. c. one year \$1.50

Srbobran published every Thursday at
443 W. 22 Street, New York, N. Y.

ПРЕГЛЕДАТИ:

За Сјед. Државе на годињу 60 ц.
Канаду, Европу итд. год. \$1.50
Србобран излази четвртком на
643 W. 22 Street, New York, N. Y.

Уписујте Зајам Слободе!

Ово су последњи дани за уписивање Зајма Слободе. Похитајте, браћо, јер се доцније не може наплатити оно што се сад пропусти. Ви знате све појединости о Зајму, знате, нарочито, да купујући обвезницу Зајма Слободе потпомажете и борбу Америке, и борбу Србије, и себе саме. Да је уписивање Зајма Слободе српска дужност, доказ је и у томе што је Савез „Слога“ уписао овај други Зајам Слободе са 10.000 (десет хиљада) долара. Угледајте се сви на овај леп пример, и то одмах, јер је последњи дан за уписивање прекоштра, у суботу 27 октобра. Нека свако упише бар једну обвезницу. При уписивању се полаже свега један долар.

У слози је спас.

Природно је да сви људи не могу мислити подједнако. Не каже наш народ забадава да ни сви прети на руци нису једнаки. Отуда групе и странке. У њима се једномишљеници групишу да би својем мишљењу извојевали победу над супротним или другачијим мишљењем, које они сматрају за погрешно.

Странака и група има у свима земљама, код свих народа. Заостреност је међу њима мања или већа, према томе како су питања на дневном реду и према томе да ли је сам народ више плахе или тихе нарави. Али се сви зрели народи одликују једном особиним: пред спољним непријатељем сложне су све групе и странке, па ма како се иначе међу собом разликовале. Сви се међусобни спорови одлажу док се спољни непријатељ не сломи, јер је он тај који прети целом народу, а народ је светиња сваком родољубивом појединцу, и свакој родољубивој странци. Шта бива кад се тако не ради, показује нам данашњи пример наше велике сестре и добротворке Русије.

Како у погледу слоге стоје амерички Срби? Много боље но што на први поглед изгледа. Народу је јасно да је данашње време најсудбоносније у целој нашој историји, и он искрено жели слогу. Али остају појединци, којима је њихова личност преча од свачега, и који су стога вољни да њој жртвују све, па и најбитније народне интересе. То су себићњаци нарочите врсте. Било из свог личног интереса, било из сујете, било из ината, они свесно и намерно ометају слојан рад у свако месту или у свакој заводи необавештене.

Занимљиво је, на пример, како се у неким местима војује против Српске Народне Одбране. На њу се више не сме да удара отворено, јер је данас јасно свакоме који има очи да види, да је она за наш народ светиња; и стога се прибегава обилазним средствима: народ се наговара да у својим колонијама подиже — домове Српске Народне Одбране. Какав препреденост! У доба кад српски народ највише страда, и кад му је помоћ његове америчке браће највише потребна, појединци ометају ту помоћ, учећи народ да за српску сирочад скупљени новац чува и подиже њиме — домове Српске Народне Одбране. Народу се, разуме се, објасни како су ти домови потребни стога да се за седнице и састанке не би издавао новац странцима. У ствари, ти појединци који народ наговарају на зидање дома имају само један циљ: да скупљени новац не дође Главном Одбору Српске Народне Одбране, који њима није по вољи само стога што су у њему заступљене и све српске организације у Америци. Они добро знају да се тај дом неће никад саградити, и да никоме и не треба, пошто наши људи ретко остају стално у истој колонији, а сад све више одлазе и у војску; али је њима главно да покажу своју „силу“. Што за то време наш народ у старом крају пропада од глади и зиме, њих се не тиче, јер они срца немају. Главно је да они истерају своје.

Зато је дужност свакога Србина у Америци да бди над народним интересима. Потребно је да свако буде обавештен о опасностима које прете нашем народу, како би у свако доба могао стати на браник народних интереса. Потребно је да свако познаје непријатеље свога народа, како би у свако доба могао устати против њих. Спољашњи непријатељи познати су довољно и против њих је најбољи лек одлазак у добровољце. Али унутрашњи непријатељи нису увек познати; само, њих је лако познати: ко год омета од-

лазак у добровољце, ко год омета скупљање и шиљање прилога за Српску Народну Одбрану, ко год омета слојан заједнички рад, па ма под каквим изговором — тај је народни непријатељ. Ако вам се учини да неко наопако ради из необавештениости, гледајте да га обавестите; али чим се уверите да намерно и свесно ради наопако, укажите на њега прстом, скрените на њега најљу свој браћи, да би га се знала клонити, па ма ко он био. Радећи тако, чинићете само своју српску дужност.

Сложно, браћо! Сложен народ јачи је од свих тешкоћа, јачи је од свих непријатеља, и спољних и унутрашњих. Слога кућу гради и у мирно доба, а за данашње тешко време важи више него икад мудра народна изрека: У слози је спас.

НАПРЕД, БРАЋО!

Прочитајте ниже саопштено писмо српског добровољца и не часите. Придружите се одмах добровољачким четима које се спремају за полазак. Напред у добровољце!

ПИСМО СРПСКОГ ДОБРОВОЉЦА СЛАВКА ЛЕСКОВЦА.

Из Бизерте. Упућено Петру Перуновићу, туслару и п. поручнику. Драги г. Перуновићу,

Ево вам шаљем три мале али врло значајне слицице. Прва је слика, прослава и освешћење заставе Првог Српско-Хрватско-Словеначког пука. Под њом се данас заклињу Југословенски добровољци на верност Краљу и Отаџбини. Застава је стара, сва куршумима изрешетана. Би да је пре тог пука другога позива, а сада је наша добровољачка. Она је за нас светиња. Ми ћемо је бранити и чувати, као стари јунаци 14. пука. Они су је проносили кроз луте окршаје, који су на застави оставили трагове дугог сећања. Заклинемо се да ћемо и ми достојни бити својих предака. Заставу нам је предао командант добровољачке дивизије К. М., а примио је командант пука К. В. Ја вам не могу описати радост добровољачку. Кад пред нас, са крвавом и старом заставом, изађе командант дивизије и поче говорити, свакоме од узбуђена ударише сузе на очи. Кад помену, да ће Хрвати и Словенци имати иста права као и Срби. Хрвати и Словенци заплакаше од радости.

Друга је слика наше чете, у којој су Срби, Хрвати и Словенци са свих страна, и то из Босне, Херцеговине, Хрватске Славоније, Далмације, Баране, Лубљане, Дрема, Бачке, Баната, Црне Горе, а по неки и из Србије. Скупили смо се са свих страна све бољи од бољега. Видећемо, ко ће бити најхрабрији. Кад смо пошли, рекли сте да вам пишем како су нас дочекали и како живимо.

Да вам право кажем, нисмо се тако надали. Нека Бог живи Србију и њене старешине. Разговарају с нама као да смо сви официри, а не војници. За све се распитују. Много им је мило што идемо добровољно. Допушта нам дају колико хоћемо. Храбри је одлична. Пиће нам не бра не пити. Добијамо два пут у недељу вина као следовање. Сви рају нам музике, правимо шапе. Соколи вјежбају. Сви смо као једна весела фамилија. Међу нама има и једна девојка. Али ми немојте рећи да вас варам. Јесте, девојка. Али јунак. Зове се Миссандес. У чину је наредник. Она је учествовала у свима ра-

товима на Балкану и носи Карађорђеву Звијезду на прсима. Има седе косе, али је хитра као и један мозак.

Ја вас молим г. Перуновићу, да у вашим пресмама поменете ову јунакињу Енглескију. Она је врло брза. Све је њаје поклоњила Србији, па ево њ живот. Кад идете кроз наше колоније по Америци, молим вас да кажете нашој необавештеној браћи, да не чекају. Нека се крећу за нама. Чег се плаше?! Кад могу Енглеске девојке ићи с нама и добити највише одликовање, шта чекају ти тамо?! Реците им да што прије крећу, да не долазе после саршетка рата, као лиснице после дана, кад траже да што украду. Да Бог да проклет био сваки Србин, Хрват и Словенац, који не помогне нашој браћи која пате. А Бога ми, да им је видети српске војнике како после пет година ратовања скачу и кликују да се што пре иде у бој, не би ни један тамо остао. Сад је Српска војска на одмору. Али она стално тражи да је пошаљу на фронт, да што пре ослободи Србију.

А сад, драги г. Перуновићу, прво поздрављам ваше миле гусле, које нам пробудише срца у Детроиту, па онда вас. Здрављама сву браћу Србе, Хрвате и Словенце. Нека се ниче га не плаше. Нека се крећу у борбу за слободу. Ко хоће слободу, треба да се бори за њу. Зато нека крећу што пре.

Ако одете у Детроит, молим вас поздравите мога брата Плавшу и моју снаху. Кажите им да сам здрав, весело и одушевљен и да не жалим ни погинути, само кад се борим за Уједињене Српства и Југословенства и за демократску државу Чика Перину.

Поздравите, све добре и честите Србе, Хрвате и Словенце тамо.

А сад испод ове свете заставе кличем: Да живи наш стари Краљ Петар Први. Да живи цар јунака, јунак над јунацима Александар, млади престолонаследник! Да живи нова Краљевина Срба Хрвата и Словенаца. Да живе сви честити Срби Хрвати и Словенци!

Ваш искрени добровољац
Славко Лесковец
Српски војник.

ПИСМО СРПСКОГ ПОСЛАНИКА

Главни Одбор Српске Народне Одбране примио је од Посланка Краљевине Србије, Господина Љубомира Михаиловића писмо следеће садржине:

ВАШИНГТОН, 19. окт. 1917.

СРПСКОЈ НАРОДНОЈ ОДБРАНИ

ЊУЈОРК.

Број 806.

Примио сам писмо Српске Народне Одбране, којим ме извештава, да је послало 25.000 долара Српском Црвеном Крсту у Женеви, као помоћ Српском Народу — његовој сирочади и невољницима. У исто време сам добио извештај и од Американ Експрес Компани, да је горња сума послата преко нашег Посланства у Берну.

Ја сам данас известио Српску Владу о овој лепој помоћи, која не ублажити невоље нашој браћи и сачувати многу нашу сирочад од пропасти.

Молим Вас, да свима приложницима изјавите моју најтоплију захвалност и да им пошаљете српско поздравље од

ПОСЛАНИКА СРБИЈЕ

Љуб. М. Михаиловића.

Из Српства и Југословенства

Повратак г. М. Прибићевића у Њујорк. После дужег бављења у Вашингтону, где је био службеним послом, г. Прибићевић се у недељу, 21-ог овог месеца, повратио у Њујорк. Од америчких кругова са којима је тамо долазио у додир г. Прибићевић је понео најбоље утиске.

Предавања Д-ра Трумбића. Како јављају службене Српске Новине, председник Југословенског Одбора Др. А. Трумбић држао је у Паризу и Женеви на југословенским зборовима предавања о Крфској Декларацији. Оба су предавања примљена са одушевљеним одобрањем од стране присутних.

Први Божићни Дарак. Први Божићни Дарак стигао је од г. М. Милиновића из Сан Франциска, који се редовно сећа Српске Народне Одбране. Желети је да се на њега што пре угледају и остала браћа.

Ситон-Уотсон о Супилу. Под насловом „Франо Супило: Један југословенски родољуб“ објавио је познати енглески публициста Ситон-Уотсон прави панегрих покојном Супилу. Тај исцрпан извештај о Супиловој личности и Супиловој раду изашао је у познатом енглеском часопису „Нова Европа“, а почиње овим речима:

„По свој прилици је само мали број оних који су, прочитавши вест о смрти Франа Супила, имали макакву слику о њему као човеку и његовим тежњама. Па ипак, није претерано описати га као једну од најспособнијих политичких глава, не само у његовом народу, него у целокупној зараћеној Европи — као једнога од оних који би, ако би само били саслушани, несумњиво утицали на саветована будућа конференције мира. Историја његовог живота јесте историја једне народне идеје, која је знатно допринела узроцима рата, и чије остварење мора бити главни чинилац у сваком трајном решењу европског питања.“

Долазак Српске Мисије. Према извештају, који је дало Српско Посланство у Вашингтону, Српска Мисија стиже овомоу у децембру а не у току овога месеца, као што је било раније сеђалено.

По заслуги. Осетивши да се њиховим Савезницима измиче земљиште под ногама, Бугари су се разлетели на све стране да обавештавају свет о својим „правима.“ Они добро знају да су последњим мучним нападом на Србију и својим зверствима у окупираним крајевима потпуно изгубили симпатије Сила Споразума, и зато гледају да своје грехе колико толико загладе лепим речима. У том циљу дошла је у Швајцарску нарочита бугарска мисија, у којој се налазе неколико професора универзитета из Софије. Бугари сматрају да ће из неутралне Швајцарске њихове речи најлакше допрети до Сила Споразума и зато су тамо упутили своје најјаче људе. Али су ти бугарски изасланици дочекали сасвим по заслуги. Познати швајцарски универзитетски професор Раје упутио је, преко уредног швајцарског листа Газете Лозан, незваним гостима овакву поруку: „Желети је само једно и то: да Бугари, који су два пута издали Србију и који су починили по Србији страхог вите свирепства, напусте нашу мирну земљу.“

Тако су Бугари чак у неутралној Швајцарској могли видети да их свет зна и да уме да им одмери по заслуги. Може се онда мислити, чему се имају нада

Црногорци - осветници или издајници.

„Папа није јак да уједини Италију али је довољно јак да то другима омета“ — рекао је чувени талијански писац Маквијале. И — данас — кад владар Црне Горе није у стању чак ни да омете уједињење Српства, а камо ли да га сам изврши, послао је он преко својих покласара своју по следњу, али паклену и смрћу задахнуту идеју: „Кад Србија не може бити под Ц. Гором, неће ни Ц. Гора под Србијом.“

Кад је Српско Царство пропадало, ми смо одијели Крсташ Барјак у наше горе да га тамо поносно бранимо; бранећи га да се прослаavimo, јер је борба била до крајности неједнака, до крајности дуга, крвава и витеш

ти од оних које су издали — од Сила Споразума.

Српска Народна Одбрана. Срећемо пажњу на данашњи шестомесечни извештај Главног Одбора Српске Народне Одбране, објављен на трећој страни. Из њега се види да издатци Главног Одбора не износи ни 4 од сто прихода, мада Правила Српске Народне Одбране предвиђају на трошкове до 10 од сто. Има још да се напомене да су од 1. септембра ове године издатци за писарски рад у канцеларији Главног Одбора смањени са преко 30 од сто, тако да ће код идућег шестомесечног извештаја сума на плате за писарски рад бити знатно мања од ове. Та уштеда била је могућна стога што је посао са легитимацијама у главноме преस्ताо, а све докле ишли су на пређашњи Централни Одбор.

Проширење „Хрватског Свијета“. Под насловом: „Нови члан нашег уредништва“ доноси „Хрватски Свијет“ ову пријатну вест: „Уредничко особље „Хрватског Свијета“ појачано је једном новом, младом сином.

„Бранко Дајичић, познати радник на нашем народном и новинарском пољу, постао је чланом уредништва нашег листа.“ „Њему је посебно поверено уређивање оног дјела наших новина, који је посвећен српском дијелу нашег народа.“

„И ово је један корак у основи и раду за уједињење и усавршење нашег народног новинарства.“

„У новим, великим, најмодернијим уређеним просторијама, у којој прелази „Хрватски Свијет“, уз младе, нове раднике и старе прокушане сараднике, испуниће ће оно, што су народни пријатељи одавно желели: да се на род окупи око једног, узорно уређиваног, југословенског дневника, као гласила исцељених Хрвата, Срба и Словенаца.“

„Србобран“ добио повластицу. Као „Хрватски Свијет“, „Хрватска Застава“ и „Америкашки Србобран“ и „Србобран“ је добио повластицу (лајсенс) на пошти, те не подлежи цензури.

Али је та борба имала увијек звјезду водилу: — Уједињење Српства, његову слободу, величину и напредак. А што у том слободном кутићу Српства нијесмо задржали српско државно име једини је разлог: што Црногорци нијесу хтели, нити су смјели, сматрати тај кутић циљним Српством, него се је чувала слобода и у тој слободи аманет: Ослобођење читавог нашег народа.

И сад није питање хоће ли Србија „попасти“ под Ц. Гором или Ц. Гора „под“ Србију, него хоће ли Црногорци, петовјековни борци, бранници правде и

(Настава на 4-тој страни.)

SRBOBRAN

SERB WEEKLY

Published by

SERBIAN EDUCATIONAL AND BENEVOLENT FUND OF SERB FEDERATION „SLOGA“

443 West 22nd Street

New York, N. Y.

Business Manager: M. L. Rapin, 443 W. 22nd St., New York, N. Y.

Editor: M. Tsvinnac, 443 W. 22nd Street, New York, N. Y.

Entered as second-class matter at the Post Office of New York, N. Y., under the act of March 3, 1879.

Југословенско Народно Вијеће.

— СА СЈЕДНИЦЕ ИЗВРШНОГ ОДБОРА. —

Вашингтон, Д. К. 13. октобра 1917.

У сриједу, дне 10. окт. 1917. године у Вашингтону Д. К. Извршни Одбор Ју. Народног Вијећа, да поздравни чланак и изјаву Југословенског Одбора Дра. Хинка Хинковића, да саслуша његова изјављивања и окупље, те да с тим у вези, створи неке закључке.

Сједнице одбора су потрајале тријесет сриједу, четвртак и петак, дне 10, 11 и 12, те су имале значај конференција, у којима је учествовало и више одличних народних бораца и радника који нису чланови одбора.

О ријешенима сједница, у којој су већ сада за јавност, издаје се ово саопштење:

г. Смрт Франа Супила.

Записнички је констатирана једнодушна и дубока жалост над прераном и пренагом смрћу великог народног бораца и јаке наше народне личности Франа Супила, те је примљено до знања саопштење председника Дра Бианкина, да је на глас о смрти Супила, послао у име Народног Вијећа сажаљење Југословенском Одбору у Лондону.

2. Важна саопштења Дра Хинковића о значају Крфске Декларације.

Др. Хинко Хинковић, један од учесника вишенедељних конференција на Крфу, дао је о значају Крфске Декларације тачна и ауторитативна објашњења, од којих су, у сажетом облику, најважнија следећа:

„Декларација створена је једнодушним закључком свију чланова, који се данас, док се на род у домовини не може слободно да изјави, могу сматрати верним представницима. Према мишљењу њезиних твораца, Декларација изражује жељу целокупног нашег народа, колико у Аустро-Угарској толико у Србији — Црној Гори и прекоморским колонијама, да се сав ослободи и уједини у једну властиту државу основану на основцима пуне равноправности, слободе и демократије. Установе Декларације, њезине поједице тачке, вежу учеснике Крфске конференције. Тиме што Декларација веже једнако представнике Југословенског Одбора и званичне Србије, она је први јавни акт којим се наше југословенско питање поставља, званично, као једна цјелина, пред дипломатски стол. Декларација је један пакт између Владе Србије и Југословенског Одбора, пак од сада неба мога виде нити српска влада н. п. рећи да неће сједињена, нити се једнострано потађати за било коју дво југословенске земље, као што нити Одбор неба могао радити за који други начин ријешања југословенског питања осим онога који је формулиран у Декларацији.

Али установе Декларације вежу само оне који ју уговорилише. Влада и Одбор не начела Декларације заступати и бранити, нарочито у изборном покрету за Уставотворну Скупштину. Али установе Декларације ни мало не прејуднирају одлукама Уставотворне Скупштине. Уговарају Декларације нису себи узели власт да своју вољу наметну они су сматрали својом дужношћу да југословенско питање ставе на дневни ред свјетске дипломатије, а народу даду директну и од своје стране један про-

грам за који се надају да ће га народ прихватити. Држава Срба, Хрвата и Словенаца, има бити посмема нова држава. Њу не намеће нити ствара ни Србија ни која друга историјска јединица. У њу улазе и Србија као и Хрватска и Босна и сваки други крај посве изједначени, стапајућ се сви у нову цјелину.

Главни је и основна тачка Декларације: Савиз Уставотворне Скупштине. Учесници Крфске конференције сматрали су и сматрају власт да говоре у име народа само привремено, док се на род не буде могао да изјави у својој Уставотворној Скупштини. А та скупштина има бити и бити ће апсолутно суверена.

Уставотворна Скупштина може створити устав какав год буде жељан. Тај устав не мора да буде онај и онакав који и како га замисли Крфска Декларација. Конституанта, дакле народ, чија воља ће доћи у њој до изражаја, може да одреди какову год жељу форму државе и владавине и имати ће да бира главу и представнике државе.

Али, одлучи ли се уставотворна скупштина за монархичну форму, и изабере ли краља, разумије се само по себи, да ће овај имати да пристане на устав и друге темелне законе државе. Народ, кроз Скупштину и краљ, кроз санкцију, постају онда два уговорника. Не буде ли краљ, који буде изабран, хтио да санкциониса устав, значај ће да одбије круну.

„Ово тумачење Декларације, истиче Др. Хинковић, одговара цијелом духу у којему су воле не крфске конференције, пак га као један од учесника тих конференција могу прогласити аутентичним.“

3. Уклоњени су сви приговори.

Како ово и оваково аутентично тумачење обезбјеђује све приговоре, који су се и добронајерно и злонајерно дизали против Декларације и њезиног значаја, а потпуном даје снагу програму који је нацртао Одбор Народног Вијећа у својем Манифесту издатом поводом Декларације, Одбор даје овом тумачењу Декларације најшири публицитет те позива сав народ, све организације и читаво новинство да једнодушним напором прионе уз организовани рад за помагање народне борбе.

Обзиром на нарочите прилике међу Словенцима, ријешили су Словенски чланови Одбора, да ће, уз тумачење Декларације каково је дао Др. Хинковић, у равнати, и од своје стране, нарочито апел на Словенце и словенске организације и новине, и позвати их да без обзира на разлику у споредним политичким схватањима, ују активно и позитивно у заједницу опће југословенске акције и организације, је, јер у противном случају могу да угрозе екзистенцију словенског дијела народа, који, одвојен од Хрвата и Срба, не може да се одржи. Приме ли разне словенске групе, које данас нису заступане у Народној Вијећу, програм Вијећа и Декларацију, истумачену како је споменуто, лако и брзо ће се наћи начин да све те групе буду заступане и у Народној Вијећу и у Извршном Одбору.

4. Одбијање нападаја.

Послије претресања недостојних нападаја, који су са изјављивања, јавно и тајно, чини-

ли против појединих преставника народне акције у Америци, Извршни Одбор доноси ријешење да је подпуно солидаран у свему са својим члановима и са Изасланицима Југословенског Одбора и Српске Владе, који су, налазећи се овђе у мисијама, предмет нападаја у нашој јавности. Послови ових мисија, нарочито мисије Милана Прибићевића неразрдужни су дјелови цјелокупног нашег рада, због чега су напади против њих најјача сметња успјеху цијеле наше народне политике, коју водимо овђе у корист нашег народа у Старој Домовини, а у духу врховног водства тога народа, Југословенског Одбора и Српске Владе.

На основу овога схватања овај Одбор доноси закључак, да се сви ти напади имају солидарно и одлучно одбијати.

5. Југословенски покрет и новинство.

Благодарни свим оним нашим новинама које су, уз велике жртве, знале да сачувају достојанство и дисциплину у народном раду, Извршни Одбор је ријешено да позове цјелокупну југословенску штампу у Америци на сложан и једнодушан рад око васпитања народа у правцу основних мисли крфске декларације и манифеста Извршног Одбора, на подупирање организације народа и кретање народног устанка. Највећа сметња народном раду је забуда, коју је у на род донијела дезорганизација новинства, те несолитарност између дијела новинства и представништва организованог југословенског покрета. Ниједан покрет не може да успије ако није организован на основу добровољне дисциплине и међусобне сагласности и солидарности свију оних који у њему судјелују. Све сумње, критике и приговори треба да се доставе најприје изравно онима који за покрет одговарају, а не да се одмах износе у јавност, чак и прије него су провјерени, или да се износе у облику личних грдња и најгорих сумњичева и подвала.

Само оно новинство које удељала своје држање досљедно ово ме схватању и овој потреби може се сматрати новинством југословенског покрета у Америци. Новинство које би другачије поступало, само би себе учинило непријатељским покретом, који ће се према таквом поступању одређити као против непријатељском и побити га свим средствима своје организације.

Одбор је узео у претрес и питање о јачој концентрацији нашег новинства, пак је на опће задовољство било установљено, да се може прећи к извођењу извршних реорганизација, које ће већ сада бити велики корак напријед, и које могу да буду подлогом за многе друге кораке у том правцу.

Створени су конкретни закључци, који ће се у најскорије вријеме објавити и извести. За руковођење политичког правца организованог новинства изабран је нарочито редакциони одбор, у који су ушли: Др. Бианкини, Дон Н. Грковић, Рев. Ј. Крајновић и Ј. Јагер. Руковођење практичне акције за организацију и концентрацију новинства повјерено је М. Марјановићу, који ће се томе послу за неко нарочито вријеме посветити.

6. Усташка акција.

Саслушав реферат пук. Милана Прибићевића, Извршни Одбор је са великим задовољством поздравно досадашње успјехе мисије М. Прибићевића те је са радошћу канстатирало да та мисија, изаслана споразумом између српске владе и Југословенског Одбора и која носи званичан, а уз то досљедно југословенски значај, налази не само пуну помоћ европских Савезника, него је нашла и добар пријем код званичних кругова Америке.

Одбор одлучно опровргава злонајерне гласове, које су противници народног устанка ставили ширити, као да је добровољачка акција завршена, због броја људи који су кренути и због америчког драфтовања Извршног Одбора нарочито наглашава, да

је баш сада потребно подострученим снагама наставити кретање народног устанка. Ова акција не може никако бити завршена првије него наш народ буде имао обезбјеђено све ово што му по праву припада.

Одбор је ријешено изразити благодарност свим властима, у Канади и Европи, страним и нашим, за лијепо предустрећа наших устава, а свим мјеродавним факторима препоручити што већи обзир на националне и остале осјетљивости појединих усташких група, и то у поступању и у распоређивању устава. Одбор поздравља започето премјештање наших добровољаца из Русије на Солунски фронт, те рјешава замољити мјеродавне факторе да посвете сву пажњу питању што брже потпуног преноса свију наших добровољаца и заробљеника, који желе ступити у добровољце, из Русије у Солун.

7. Лојалност Америци.

Расправљајући о неким штрајковима у којима је наш народ у већим масама настрадао, Одбор је ријешено да овим саопштењем изјави, да је искључиви основ свију народних организација у Америци наше радништво пак је то радништво и главни и скоро једини носилац и подржа валац наше народне борбе у Америци. Из тога разлога је добровољце свију праведних радничких интереса и напредак те побољшање положаја нашег радника у интересу цијелог народног покрета. Али у овим извизним ратним приликама наше радништво треба да и промицна ње својих радничких интереса врши свијесно тога да је оно крв од крви једног јадног и уне срећеног сељачког народа који од успјеха тога рата очекује бољи живот, слободу и своје јединство, пак да се пази од заводљивих туђинских непријатељских агената, да га у лажном виду те божњих радничких пријатеља, не наведу на чине који у ствари руше добар углед нашег радника у Америци, упропашћују spremност и Савезника у рату, помажу тиме њемачко-аустријском милитаризму и упропашћавају ствар нашег народа у опће.

Примив на знање извјештаје Канцеларије да се и приредом Другог Зајма Слободе америчке власти обратиле Канцеларији за сарадњу и да се том сарадњом обилазке службе, Одбор је ријешено и овим путем позвати све наше организације и све свијесне појединце да не часећи часа набаве све више ратних бондова и допринесу успјеху овога великога зајма а своје штедне најсигурније и најкорисније уложе.

8. Унутрашња организација.

Створени су разни закључци односно живље и опсежније акције у народу. Руковођење организационог и агитационог рада у народу повјерено је Дон Нику Грковићу, који ће томе послу посветити све своје снаге.

Срдечно је поздрављен успјешни рад Дра-Леонтића у Чикагу и околини и наглашена пуна сагласност између Одборових схватања и тога рада.

Са задовољством су примљени на знање красни родољубни закључци десете конвенције Саве за Србобрану у Пјтсбургу, и о да слат је поздравни телеграм новој радничкој Управи која има да те закључке преведе, а од сутном Ј. Крајновићу послата је честита од стране његових другова у Одбору.

Пошто је констатовано да се и Југословенско Народно Вијеће и Извршни Одбор могу да допунавају ко-оптирањем, према приликама и потребама, примљени су једнодушним закључком у Одбор Народног Вијећа: председник Српске Народне Одбране Др. М. Тривунац, опуномоћеник Југословенске Народне Одбране из Јужне Америке Др. Љ. Леонтић те Др. Драго Марушић, дочим за Изасланике Југословенског Одбора а једнако и за представника југословен. војне мисије, није потребно нарочито примање поштом су већ поштама Вијећа сматрани члановима Одбора.

Најпослије је изабрана ужа ексекутива Одбора, за брже ријешавање, поред председника Др. А. Бианкини, одборници: Дон Н. Грковић, М. Марјановић и М. Прибићевић.

је баш сада потребно подострученим снагама наставити кретање народног устанка. Ова акција не може никако бити завршена првије него наш народ буде имао обезбјеђено све ово што му по праву припада.

Одбор је ријешено изразити благодарност свим властима, у Канади и Европи, страним и нашим, за лијепо предустрећа наших устава, а свим мјеродавним факторима препоручити што већи обзир на националне и остале осјетљивости појединих усташких група, и то у поступању и у распоређивању устава. Одбор поздравља започето премјештање наших добровољаца из Русије на Солунски фронт, те рјешава замољити мјеродавне факторе да посвете сву пажњу питању што брже потпуног преноса свију наших добровољаца и заробљеника, који желе ступити у добровољце, из Русије у Солун.

7. Лојалност Америци.

Расправљајући о неким штрајковима у којима је наш народ у већим масама настрадао, Одбор је ријешено да овим саопштењем изјави, да је искључиви основ свију народних организација у Америци наше радништво пак је то радништво и главни и скоро једини носилац и подржа валац наше народне борбе у Америци. Из тога разлога је добровољце свију праведних радничких интереса и напредак те побољшање положаја нашег радника у интересу цијелог народног покрета. Али у овим извизним ратним приликама наше радништво треба да и промицна ње својих радничких интереса врши свијесно тога да је оно крв од крви једног јадног и уне срећеног сељачког народа који од успјеха тога рата очекује бољи живот, слободу и своје јединство, пак да се пази од заводљивих туђинских непријатељских агената, да га у лажном виду те божњих радничких пријатеља, не наведу на чине који у ствари руше добар углед нашег радника у Америци, упропашћују spremност и Савезника у рату, помажу тиме њемачко-аустријском милитаризму и упропашћавају ствар нашег народа у опће.

Примив на знање извјештаје Канцеларије да се и приредом Другог Зајма Слободе америчке власти обратиле Канцеларији за сарадњу и да се том сарадњом обилазке службе, Одбор је ријешено и овим путем позвати све наше организације и све свијесне појединце да не часећи часа набаве све више ратних бондова и допринесу успјеху овога великога зајма а своје штедне најсигурније и најкорисније уложе.

8. Унутрашња организација.

Створени су разни закључци односно живље и опсежније акције у народу. Руковођење организационог и агитационог рада у народу повјерено је Дон Нику Грковићу, који ће томе послу посветити све своје снаге.

Срдечно је поздрављен успјешни рад Дра-Леонтића у Чикагу и околини и наглашена пуна сагласност између Одборових схватања и тога рада.

Са задовољством су примљени на знање красни родољубни закључци десете конвенције Саве за Србобрану у Пјтсбургу, и о да слат је поздравни телеграм новој радничкој Управи која има да те закључке преведе, а од сутном Ј. Крајновићу послата је честита од стране његових другова у Одбору.

Пошто је констатовано да се и Југословенско Народно Вијеће и Извршни Одбор могу да допунавају ко-оптирањем, према приликама и потребама, примљени су једнодушним закључком у Одбор Народног Вијећа: председник Српске Народне Одбране Др. М. Тривунац, опуномоћеник Југословенске Народне Одбране из Јужне Америке Др. Љ. Леонтић те Др. Драго Марушић, дочим за Изасланике Југословенског Одбора а једнако и за представника југословен. војне мисије, није потребно нарочито примање поштом су већ поштама Вијећа сматрани члановима Одбора.

Најпослије је изабрана ужа ексекутива Одбора, за брже ријешавање, поред председника Др. А. Бианкини, одборници: Дон Н. Грковић, М. Марјановић и М. Прибићевић.

САВЕЗНИ ГЛАСНИК

ПРИМИТАК НОВЦА У МЕСЕЦУ СЕПТЕМБРУ 1917

Table with 2 columns: Name and Amount. Lists donors like Чикаго, Ил., Бјут, Монт., Анаконда, Монт., Публо, Коло, Микиспорт, Па., Вилердинг, Па., Пјтсбург, Па., Лед Сити, С. Д., Лос Анђелес, Кал., Фресно, Кал., Острог, Даксон, Кал., Тонсоа, Нев., Статон, Па., Ст. Клеирвил, Охајо, Статон, Па., Снаг, Вашинг., Галвестон, Тексас, Чикаго, Ил., Вилердинг, Па., Реџ Лоу, Монт., Ватсонвил, Кал., Ст. Паул, Мин., Филадельфија, Па., Рослин, Вашинг., Чикаго, Ил., Кливленд, Охајо, Кансас Сити, Кансас, Јунгвуд, Па., Фарел, Па., С. Чикаго, Ил., С. Чикаго, Ил., Денвер, Коло., Полиет, Ил., Вау Хауен, Њу Мекс., Чикаго, Ил., Мидвел, Јута, Лакавана, Њ. Ј., Рак Спрингс, Вајо., Ругбај, Коло., Дукли, Па., Барбертон, О., Бингам Кејон, Јута, Бјут, Монт., Мак Гил, Нев., Ист Јунгстаун, О., Лак Но. 3, Па., Кивиан, Ил., Ист Чикаго, Ил., Калумет, Мин., Рајдел, Ил., Детроит, Мин., Портланд, Оре., Хемонд, Инд., М. Озлив, Ил., Акрон, О., Хилбинг, Мин., Гарфилд, Јута, В. Алис, Вис., Ирвин, Па., Алисон, Па., Рамсон, Коло., Ст. Јуис, Мо., Саут Бенд, Инд., Тул, Јута, Монарк, Вајо., Окланд, Кал., Колумбус, О., Вест Дулут, Мин., Саут Омаха, Неб., Њујорк, Њ. Ј., Рјатон, Па., Сјасиспати, О., Норвудвил, Ајова, Кингтон, Инд., Сутер Крик, Кал., Ист Хелен, Монт., Дукли, Па., Сесер, Ил., Блер Стемон, Па., Вест Дулут, Мин., Ранкин, Па., Кепоша, Вис., Вирџинија, Мин., Росланд, Б. К., Мегалин Факс, Вашинг., Сандфорд, Инд., Чарџ Сити, Ајова, Лебанон, Па., Ембриџ, Па., Бинг. Кејон, Јута, Стубенил, О., Њу Дулут, Мин., Ирвин, Па., Де Кааб, Ил., Принс Руперт, Б. К., Футон, Ил., Хавелтон, Па., Миами, Ајова, Идиана Харбор, Инд., Гери, Инд., Вол, Па.

Table with 2 columns: Name and Amount. Lists donors like Чикаго, Ил., Голдфилд, Нев., Милвоки, Вис., Суприпор, Вис., Милвоки, Вис., Пјорџа, Ил., Детроит, Мин., Илберт, В. Вирџ., Дшију, Ил., Вардлер, Ајдахо, Ајронвуд, Мин., Абердин, Вашинг., Попоса, Вајо, Конвеј, Па., Тамс, В. Вирџ., Загер, Ил., Давсон, Б. Мекс., Камбриа, Вајо., Идианаполис, Инд., Мидланд, Па., Арнолд Сити, Па., Валкувер, Б. К., Лукон, Па., Ла Сел, Ил., Гилберт, Мин., Цубо, Вајо., Фарел, Па., Детроит, Мин., Пуно, Аласка, Детроит, Мин., Флинт, Мин., Бланфорд, Инд., Едмонтон, Канада, Липингтон, Вис., Гери, Инд., Колинвуд, О., Рут, Нев., Цајстон, Па., Бјуканан, Мин., Чикаго, Ил., Бетлом, Па., Толидо, О., Бјут, Монт., Вудвил, Па., Тонаванда, Њ. Ј., Грет Фалс, Монт., Вест Мидлесекс, Па., Лорен, О., Бул, Мин., Распие, Вис., Глоб, Арис., Вјут, Монт., Тилтонвил, О., Стантон, Па., Масон Сити, Ајова, Бивби, Арис., Бозфилд, Мин., Индиана Харбор, Инд., Тромелд, Мин., Веланд, Канада, Распис за чланове који су се налазили у рату првије 1. маја 1917, Илја Д. Брујић и Милан Буљ, расписе, Кирија за „Српски Дом“, Интерес на новац уложен у Колумбија Трост Ко., Повралена отпавнина пок. Трпна Јарамаца др. бр. 17, Повралена отпавнина пок. Радована Сушица, др. бр. 17, Претплате на Србобран, Укупно \$24,062.50

Table with 2 columns: Name and Amount. Lists donors like Световар Врговић, Петко Рачкович, Илја Модић, Константин Максимовић, Стево Драго, Ђуро Мишчевић, 2, Отпавнице: 6 Игњатије Стипановић, 90 Јово Чопша, 200 Миле Милаковић, Операције: 12 Крсто Љубенко, 102 Ђуро Тузић, 134 Марица Бољановић, 169 Обрад Бабић, 1 Милан Игњатић, 4 Филип Пашкаш, 68 Дане Варчак, 90 Стево Заставниковић, 90 Лука Мандарић, 141 Панто Симоновић, 148 Никола Мандић, 272 Јован Демич, 1 Симо Вајат, 23 Марко Цаковић, 49 Љуба Ставља, 183 Милан Бабић, 183 Стево Обрадовић, 198 Ђорђе Граовић, 31 Васо Трџа, 121 Дане Маљковић, Бољне потпоре: 1 Лука Палкула, 15 Благоје Вујић, 15 Ристо Капор, 22 Лазар Стојковић, 23 Лазар Ј. Бук, 26 Вуко Муслић, 107 Симо Косовац, 124 Истара Бубало, 148 Симо Зељин, 200 Миле Милаковић, 246 Јован Узељак, 1 Божо Милојевић, 58 Исо Грозданић, 116 Борисла Рудановић, 117 Миле Момчиловић, 183 Милан Бабић, 193 Миле Бијелић, 15 Мато Тушковић, 19 Ђуро Павловић, 27 Саво Радуловић, 49 Раде Вучинић, 81 Петар Саваговић, 157 Никола Качеведа, 5 Јован Ковачевић (за објаву) за јуни, јули и авг., Остали издатци: Друштво бр. 277, повраћен вишак уште, За расписе чланова који се налазе на бојном пољу од првије маја 1916. г., Трошкови Управног Одбора, Трошкови Управног Одбора, Плата чиновништву, С. Х. и Л. Ј. Волф, држ. овл. рачуноспитачима за преглед Савезних књига и рачуна од 1. маја до 31. авг. 1917., Кирија за Савезне просторије, Промена чекова за авг. и септ., Поштарина, експрес, телефон и телеграф, Кирија за септ. диспозит бокс, Штампање 15,000 куверата за чл. молбенице, Штампање тисканица, артија и канцеларијски прибор, За осигурање Савезног намештаја, Из Културног и Добротв. Фонда: Штампање Савезног органа, Поштарина органа за Европу, Плата уреднику и администрат., Плата сарадницима, Трошкови при администрацији Србобрана, Слов. Усељеничком Дому за стан срп. усељеничка, Јовану Ђорђевићу, др. бр. 23, пом., Али Доганац и деци, За осигурање Српског Дома и штампарије, Гас, електрика и вода за Српски Дом, Центроерске набавке, Плата ценитору, Укупно \$15,640.35, САВЕЗ СЈЕДИЊЕНИХ СРБА „СЛОГА“, Главни Тајник: Душан Трипчевић, ИЗДАТАК НОВЦА У МЕСЕЦУ СЕПТЕМБРУ 1917, Осмртнице: Др. бр., 1 Петар Шишковић, 8 Милан Малетић, 7 Миле Кукић, 3 Тото Чопило, 109 Милан Бурић, 87 Бошко Катанић, 114 Косто Тузић, 113 Јован Војовић, 113 Петар Носовић, 483.15, 113 Јован Баташић, 181.05, 151 Марко Стошић, 282.25, 157 Ало Аглашић, 800.00, 282 Раде Ђекић, 602.60, 283 Пера Мијатов, 150.00, Осмртнице: 107 Симо Косовац, 400.00, 114 Душан Мирин, 400.00, 172 Симо Ивошевић, 400.00, 79 Јово Хрлаковић, 250.00, 5 Јово Радуловић, 200.00, 15 Марко Ковачевић, 200.00, 147 Никола Р. Перковић, 200.00

СРПСКА НАР. ОДБРАНА

Мило се прилагачи да новац за Срп. Нар. Одбрану у Америци шаљу само чеком или уаутицом, и да увек адресују само овако: Serbian National Defense League of America, 443 W. 22 St. New York, N. Y.

Српска Народна Одбрана

ИЗ КАНЦЕЛАРИЈЕ ГЛАВНОГ ОДБОРА.

БИЛАНС СРПСКЕ НАРОДНЕ ОДБРАНЕ

на дан 23. септембра 1917. год. показивао је готовину од \$25,251.94.

Примљене суме:

Од Одбора и појединих прилагача примљено је до 23. септембра 1917. године	\$28,261.56
Наплаћено од чланских карата, значака и дописних карата	421.80
Укупно	\$28,683.36

Издате суме:

1. Уложено је	
За намештај, писању машину и машину за умножавање	\$195.00
2000 сребрних значака	420.00
5000 чланских карата	119.50
4000 кожных кесица за карте	525.00
8000 дописних карата од Србиан Релиф Комити	80.00
Укупно	\$1,339.50

2. Исплаћено по налогу прилагача:	
Југословенском Одбору, Вашингтон	\$500.00
Српском Црвеном Крсту, Женева	591.90
Укупно	\$1,091.90

3. Трошак од априла до септембра 1917.:	
Штампање 5000 циркулара	\$ 80.00
Плате за писарски рад у канцеларији	
Главн. Одбора	610.00
Трошак благајне	100.00
Повеља за Одборе	14.50
Трошкови канцеларије	195.52
Укупно	\$1,000.02

Укупно	\$3,431.42
Остатак	\$25,251.94

Попис на дан 23. септембра 1917. год.

Готовина у благајни	\$25,251.94
Вредност у канцеларском прибору и остало, намештај, писања машина и машина за умножавање	\$195.00
3800 чланских карата	76.00
2800 кесица за карте	364.00
900 сребрних значака	180.00
Укупно	\$815.00

Одбори дугују Главном Одбору за послате им карте и значке	\$1,527.45

Вредност данашње имовине	\$27,594.39

Укупни приједи	\$28,683.36
Плаћено по налогу прилагача	1,091.90

Остатак	\$27,591.46

Кад се сравни са стањем од 23. септембра показује се да су сви досадашњи трошкови покривени са растурањем само 1200 чланских карата и 1100 значака и продајом поштанских карата, које су купљене од Србиан Релиф Комити у Њујорку, и да још претиче \$2.93

ЊУЈОРК, 23. септембра 1917.

Из Канцеларије Главн. Одбора Српске Народне Одбране у Америци.

Главни Одбор Српске Народне Одбране упутио је Српском Црвеном Крсту у Женеви а преко Српског Посланства у Вашингтону спроводно писмо следеће садржине:

ДРУШТВУ СРПСКОГ ЦРВЕНОГ КРСТА

Женева.

Част нам је извести Вас да смо Вам данас послали преко Американ Експрес Компаније \$25,000.00 (двадесет пет хиљада долара), која је свота сакупљена добровољним прилозима преко Одбора Српске Народне Одбране у Америци. Суму коју смо Вам послали, молимо Вас да изволите овако распоредити: \$5,000.00 исплатите за пострадале Црногорце у Црној Гори. \$727.25 да се исплати за избеглице српске из Лике, Крбаве и Војводине, као дар Одбора Срп. Нар. Одбране из Часкоха, Минисота, и то преко г. Д-ра Јорџа Котура у Женеви. \$300.00 да се исплати за српске избеглице из Хрватске као дар Одбора Срп. Нар. Одбране у Вудлауну, Па. \$68.00 за Српски Црвени Крст у Женеви, као дар Одбора Срп. Нар. Одбране у Со. Чикаго, Ил. \$50.00 да се исплати српским избеглицима у Женеви, преко г. Д-ра Јорџа Котура, као дар Одбора Срп. Нар. Одбране у Со. Чикаго, Ил.

\$7.25 да се исплати Вос-Херд, Спрочади, коју је сакупио г. Јоџан Ракић из Слатка, Ваи., по блоку г. П. Силјенчевина.

Молимо Вас, да нам изволите послати потврду о примљеној суми, као и посебне признанице за сваки Одбор према горе наведеним прилозима.

Остатак од целокупне своте коју смо Вам послали распоредите онако како Ви за најуживје и најпотребније намете, а бићемо Вам захвални ако нас у своје време известите како је новац утрошен, да бисмо могли своштити прилагачима.

Њујорк, 15 октобра 1917.

Са браћским поздравом

Милош Тривунац, председник

ЗБОР СРПСКЕ НАРОДНЕ ОДБРАНЕ У ЊУЈОРКУ.

Збор месног одбора Српске Народне Одбране за град Њујорк одржаће се у суботу 3-ег новембра о. г. у Ческој Будови, 321 Е., 73-ћа улица, доњи спрат (бр. 15).

На дневном реду, поред осталих тачака, предавање о југословенском питању.

Друштвени гласник.

СА ПОСВЕТЕ БАРЈАКА

Срп. Д. Д. "Свети Ђурађ" бр. 172 СССС. у Блаиру Ст. Па, ко је је утемељено г. 1909 27 марта, а састављено од челик Срба из три крајине, Босне, Баније и Лике. Као Срб и чланови помену тога др., који припадамо под крило дичнога и поносног Саве за "Слоге" смо жељно очекивали дан радости и славе, коју до чекасмо дана 30 септ. о. г., када угледасмо наш јуначки дични и поносни Српски Барјак, који се залепиша први пут међу нама у овој малој колонији у десници младога барјактара Србина, сина поносне Босне Николе Дондура.

По обичају нашем, спремни смо били, да приредимо свечаност и посветимо нашу јуначку заставу истога дана у Мексикопорту у цркви Светог Саве, где је код посвете присуствовало највише пет братскијех друштава, код којијех смо се задужили и жељимо вратити увјек и у свако доба братску љубав за љубав. По свршетку посвете кренули смо назад до нашега мјеста кроз које смо у свечаној поворци на челу са бандом, ишли до Хале где смо били дочекани са части од стране највише домаћина. Призвор је тако био диван погледа дати, кад смо кроз мјесто ишли којега не можемо никад заборавити, гледајући же се лепршају три барјака мале јуначке земље Србије, које је пратило пет звезданих застава слободне земље Вилсонове. После малог одмора изише на бину у хали наш четири и гласовити Србин Стојан Павловић који је нас заслужио исти даж да му се одужити лако не можемо. Најпрво је неколико дирљивјех ријечи проговорио у име нашега друштва, и опомену браћу по нашем обичају за дар посвећенога нашега барјака.

Овим путем не можемо а да се не захвалимо браћи која дароваше наш барјак и друш. која не жалеше труда него се братски одазваше а то је су следећа: Срп. Д. Д. "Свети Саво" бр. 6. СССС. из Микеспорта, Па., Срп. Д. Д. "Света Троица" бр. 85. СССС. из Дукина, Па., Срп. Д. Д. "Свети Никола" бр. 169. С. С. С. из Дукина, Па., Срп. Д. Д. "Цар Душан Силни" бр. 20. С. П. С. С. из Кларитона, Па. По свршетку даровања барјака, изише на бину наш уморни четворогодишњи ратник Србијанац из Вудланга Радомир Панић, са тамбуром, уз коју је отпјевао неколико дирљивјех прјесама, које је донио са острва Крфа. По престанку тамбуре изише на позорницу Србин са армонијом Игњат Милошевић из Акрона О. после свирке настаде игра српскога кола, прјесма и веселе, које се не може описати. Још једном свој браћи захваљујемо који су нас посетили на дан који ће вечито остати као успомена међу нама. Нека је велика хвала дароватељима барјака, а највише друшт. "Српска Просвета" бр. 102 и брату Стојану Павловићу који се тај дан својски заузео за интерес нашега друшт. Даровници барјака јесу следећи:

ПОЗИВ

Српско Добр. Др. "Адам Прибићев и Другови" број 49. С. С. С. Слога у С. С. Питсбургу, Па., одржаће своју редовну седницу у недељу 28. октобра у истим локалу. Пошто ће бити извештај, Надзорног Одбора позивају се сви чланови да присуствују тако да знаду о раду нашег братства. Седница почиње тачно у 9 сати пре подне. Петар Галетар, тајник.

ТРАЖЊА

С. Д. Д. "Отаџбина" број 280 у Руту, Нев., тражи своје чланове Јанка Маговаца и Милу Басарића, за које друштво не зна више времена. Истовремено се опомњу да своју дуготину по-

шаљу до 20 новембра п. н. иначе бићемо приморани поступати по правилима. Друштвена адреса:

Serb B. Society — Box C

Ruth, Nevada.

Миле А. Прибић, рачуновођа.

ОПОМЕНА

Срп. Добр. Др. "Св. Сава" бр. 31. Савез Сјед. Срба Слога у Саут Ст. Паулу, Мин., опомиње све оне чланове који дугују друштву једну или више седница, да свој дуг уплате на иднујој редовној седници.

Истовремено се умољавају чланови да боље посјећују друштвене седнице, јер ће се према њима поступати у смислу друштвених правила.

Друштвене седнице одржавају се редовно сваке друге недеље у месецу, у девет сати прије подне у Сиди Хали.

Блажо Милановић, тајник.

ТРАЖЊА.

Ђуро Михаиловић, који се сада налази у Италији, тражи своје другове Јову Вигњевина и Милу Панића и моли их да му се јаве на доле означену адресу: Djuro Mihailović, Disestori di guerra Bībiena, Arezzo, Italy.

ТРАЖЊА.

Јован Вуксановић родом из Васојевића, који је дошао из Јужне Америке, тражи стричевине Радуга и Бошка Вуксановића и Радована Мартиновића и Милана Јукића. Моли их да се јаве на доле означену адресу:

3720 Cedar Street
Indiana Harbor, Ind.

Пажња друштвеним управама.

Главни прописи правила и друштвене власти, које свако друштво мора испуњавати.

- ПРИМАЊЕ ЧЛАНОВА:**
  - а) за свакога новог члана дужно је друштво послати заједно са молбеницом два долара на име уписнице Савезу.
  - б) за свакога члана, који је био брисан, а који је у року од 30 дана после дана брисања уплатио свој дуг и поново се пријавио за члана, дужно је друштво послати Савезу истога дана Повратни Лист испуњен према правилима.
  - в) за свакога члана, који ступио са Преступним Листом из другог друштва, дужно је друштво, чим заведе податке из његовог Преступног Листа, исти лист послати Савезу.

- БРИСАЊЕ ЧЛАНОВА:**
  - а) Када друштво брише члана ради неуплате или кога било разлога, дужно је истога дана послати Савезу Брисовницу за истога. У Брисовници се морају испуњити све тачке које су означене, а нарочито разлог брисања и година рођења. Без тога се Брисовница не може уважити.
  - б) Када члан умре, дужно је друштво у року од најдаље 30 дана послати Савезу ове документе:
    1. По правилима испуњену Пријаву о Смрти.
    2. Смртни Лист, т. ј. "Дет Сертификет", који се добије од Коронера, која члана сахрањени. Исти "Сертификет" мора бити регистран у Сити Хал.
    3. По правилима прописану тисканицу "Погребни трошкови", која мора бити потврђена од Нотара и све рачуне погребних трошкова. Ово су три главна документа, без којих се осмртница не може расписати нити исплатити, а ако друштво пошаље и смртни лист од свештеника, тим боље, само у сваком случају "Дет Сертификат" мора бити.
    - в) Када члан узме Преступни Лист за друго друштво, дужно је Друштво које тај Преступни лист своје члану изда, у исто време послати Савезу Одступни Лист, којим извештава Савез, да је дотични члан истукао из њиховог друштва и да им Савез о-

Из Канцеларије

ЦРНОГОРСКОГ ОДБОРА ЗА НАРОДНО УЈЕДИЊЕЊЕ

КРАЉ НИКОЛА ОСУЂЕН ПРЕД ТАЛИЈАНСКИМ ПАРЛАМЕНТОМ.

Разбила се последња нада краља Николе. Пред законодавним телом Краљевине Италије, на коју је Никола још једино тајно апеловао, да му очува круну и династију, он је данас јавно проказан и осуђен као издајник Српства и Савезника.

О томе је "Ивнинг Сон", један од најбољих америчких листова у свом броју од 18. овог месеца, донио ову брзојавну вијест из Рима:

"Рим 18. октобра. Доказе да је краљ Никола склапао заверу за сепаратан мир с Аустријом поред закљученог уговора са Савезницима, обелоданио је Талијанском Парламенту посланик Лабриол. Он је прочитао текст Николина брзојава Фрању Јосифу са којим је тражио посебан мир. Овај брзојав доказује да је краљ Никола апеловао и на племенитост аустроугарског цара. Цар је у одговору на брзојав пристао на услове, који су утврђени и усвојени на тајној конференцији са принцом Данилом у новембру 1915. године."

Извијештавајући Вас о томе најискреније Вам честитамо Ваш патриотски рад, са жељом, да наше удружене снаге служе на част и понос нашег херојског народа.

У име 68 чланова наше организације, шањемо Вам искрено српско поздравље.

Привремени Одбор за Народно Уједињење у Ђебо, Вајоминг Раде Петровић, председник.

Чланови Одбора: Душан Вукмировић, Симо Б. Павићевић, Божо Јовановић.

Част и хвала умним и напредним Црногорцима у Ђебо, Вајомингу који су горљивим актом показали и доказали, да су због њих достојни синови својих вишњих предака.

Мјесни Одбор Црногорски за Народно Уједињење за град Њујорк, примио је од своје браће Црногораца из Ђебо, Вајоминг, следеће писмо:

"Од дана жалосне катастрофе наше драге домовине преживљујемо тешке дане. Њихову тежину толико више осјећамо, што наша херојска браћа — ти истински заочници Србинове мисли — као невини жртва остадоше да кулче бечким и пештанским делатима. То су браћо неизлечиве ране, које неописано боде при помисли на данашње круне догађаје који се одигравају на свјетској позорници, поводом нашег југословенског питања. Немогућност њихове сарадње у остварењу тога народног идеала, приморала је, у оскудици наших спремних људи да се и ми црногорски радници као вредни синови свога народа организујемо, те да у име своје и своје поробљене браће подигнемо свој глас, захтевајући коначно уједињење Црне Горе са Србијом и осталим југословенским покрајинама, за које су се наши очеви, ђедови и прађедови кроз читави низ столета борили и своју драгоцену крв проливали.

Извијештавајући Вас о томе најискреније Вам честитамо Ваш патриотски рад, са жељом, да наше удружене снаге служе на част и понос нашег херојског народа.

У име 68 чланова наше организације, шањемо Вам искрено српско поздравље.

Привремени Одбор за Народно Уједињење у Ђебо, Вајоминг Раде Петровић, председник.

Чланови Одбора: Душан Вукмировић, Симо Б. Павићевић, Божо Јовановић.

Част и хвала умним и напредним Црногорцима у Ђебо, Вајомингу који су горљивим актом показали и доказали, да су због њих достојни синови својих вишњих предака.

Мјесни Одбор Црногорски за Народно Уједињење за град Њујорк, примио је од своје браће Црногораца из Ђебо, Вајоминг, следеће писмо:

"Од дана жалосне катастрофе наше драге домовине преживљујемо тешке дане. Њихову тежину толико више осјећамо, што наша херојска браћа — ти истински заочници Србинове мисли — као невини жртва остадоше да кулче бечким и пештанским делатима. То су браћо неизлечиве ране, које неописано боде при помисли на данашње круне догађаје који се одигравају на свјетској позорници, поводом нашег југословенског питања. Немогућност њихове сарадње у остварењу тога народног идеала, приморала је, у оскудици наших спремних људи да се и ми црногорски радници као вредни синови свога народа организујемо, те да у име своје и своје поробљене браће подигнемо свој глас, захтевајући коначно уједињење Црне Горе са Србијом и осталим југословенским покрајинама, за које су се наши очеви, ђедови и прађедови кроз читави низ столета борили и своју драгоцену крв проливали.

Извијештавајући Вас о томе најискреније Вам честитамо Ваш патриотски рад, са жељом, да наше удружене снаге служе на част и понос нашег херојског народа.

У име 68 чланова наше организације, шањемо Вам искрено српско поздравље.

Привремени Одбор за Народно Уједињење у Ђебо, Вајоминг Раде Петровић, председник.

Чланови Одбора: Душан Вукмировић, Симо Б. Павићевић, Божо Јовановић.

Част и хвала умним и напредним Црногорцима у Ђебо, Вајомингу који су горљивим актом показали и доказали, да су због њих достојни синови својих вишњих предака.

Мјесни Одбор Црногорски за Народно Уједињење за град Њујорк, примио је од своје браће Црногораца из Ђебо, Вајоминг, следеће писмо:

"Од дана жалосне катастрофе наше драге домовине преживљујемо тешке дане. Њихову тежину толико више осјећамо, што наша херојска браћа — ти истински заочници Србинове мисли — као невини жртва остадоше да кулче бечким и пештанским делатима. То су браћо неизлечиве ране, које неописано боде при помисли на данашње круне догађаје који се одигравају на свјетској позорници, поводом нашег југословенског питања. Немогућност њихове сарадње у остварењу тога народног идеала, приморала је, у оскудици наших спремних људи да се и ми црногорски радници као вредни синови свога народа организујемо, те да у име своје и своје поробљене браће подигнемо свој глас, захтевајући коначно уједињење Црне Горе са Србијом и осталим југословенским покрајинама, за које су се наши очеви, ђедови и прађедови кроз читави низ столета борили и своју драгоцену крв проливали.

Извијештавајући Вас о томе најискреније Вам честитамо Ваш патриотски рад, са жељом, да наше удружене снаге служе на част и понос нашег херојског народа.

У име 68 чланова наше организације, шањемо Вам искрено српско поздравље.

Привремени Одбор за Народно Уједињење у Ђебо, Вајоминг Раде Петровић, председник.

Чланови Одбора: Душан Вукмировић, Симо Б. Павићевић, Божо Јовановић.

Част и хвала умним и напредним Црногорцима у Ђебо, Вајомингу који су горљивим актом показали и доказали, да су због њих достојни синови својих вишњих предака.

Мјесни Одбор Црногорски за Народно Уједињење за град Њујорк, примио је од своје браће Црногораца из Ђебо, Вајоминг, следеће писмо:

"Од дана жалосне катастрофе наше драге домовине преживљујемо тешке дане. Њихову тежину толико више осјећамо, што наша херојска браћа — ти истински заочници Србинове мисли — као невини жртва остадоше да кулче бечким и пештанским делатима. То су браћо неизлечиве ране, које неописано боде при помисли на данашње круне догађаје који се одигравају на свјетској позорници, поводом нашег југословенског питања. Немогућност њихове сарадње у остварењу тога народног идеала, приморала је, у оскудици наших спремних људи да се и ми црногорски радници као вредни синови свога народа организујемо, те да у име своје и своје поробљене браће подигнемо свој глас, захтевајући коначно уједињење Црне Горе са Србијом и осталим југословенским покрајинама, за које су се наши очеви, ђедови и прађедови кроз читави низ столета борили и своју драгоцену крв проливали.

Извијештавајући Вас о томе најискреније Вам честитамо Ваш патриотски рад, са жељом, да наше удружене снаге служе на част и понос нашег херојског народа.

У име 68 чланова наше организације, шањемо Вам искрено српско поздравље.

Привремени Одбор за Народно Уједињење у Ђебо, Вајоминг Раде Петровић, председник.

Чланови Одбора: Душан Вукмировић, Симо Б. Павићевић, Божо Јовановић.

Част и хвала умним и напредним Црногорцима у Ђебо, Вајомингу који су горљивим актом показали и доказали, да су због њих достојни синови својих вишњих предака.

Мјесни Одбор Црногорски за Народно Уједињење за град Њујорк, примио је од своје браће Црногораца из Ђебо, Вајоминг, следеће писмо:

"Од дана жалосне катастрофе наше драге домовине преживљујемо тешке дане. Њихову тежину толико више осјећамо, што наша херојска браћа — ти истински заочници Србинове мисли — као невини жртва остадоше да кулче бечким и пештанским делатима. То су браћо неизлечиве ране, које неописано боде при помисли на данашње круне догађаје који се одигравају на свјетској позорници, поводом нашег југословенског питања. Немогућност њихове сарадње у остварењу тога народног идеала, приморала је, у оскудици наших спремних људи да се и ми црногорски радници као вредни синови свога народа организујемо, те да у име своје и своје поробљене браће подигнемо свој глас, захтевајући коначно уједињење Црне Горе са Србијом и осталим југословенским покрајинама, за које су се наши очеви, ђедови и прађедови кроз читави низ столета борили и своју драгоцену крв проливали.

Извијештавајући Вас о томе најискреније Вам честитамо Ваш патриотски рад, са жељом, да наше удружене снаге служе на част и понос нашег херојског народа.

У име 68 чланова наше организације, шањемо Вам искрено српско поздравље.

Привремени Одбор за Народно Уједињење у Ђебо, Вајоминг Раде Петрови

ЦРНОГОРЦИ — ОСВЕТНИЦИ ИЛИ ИЗДАЈНИЦИ.

(Наставак са 1-е стране)

слободе, поћи у сусрет браћи из Шумадије, те да се обнови слобода и величина наша, њли ће, из зависти, да задрже посебно државу и тиме створити гнијездо, ће не се мржња, неслога, интриге наших злотвора и стара наша болест — инад лијећи и ометати слободан развитак Српског Народа.

Питање је хоће ли двије независне Српске Краљевине поћи једна другој у загрљај и заједно поћи к Сави, Драви и Јадрану и сву своју браћу окупити да поправимо право наше отаџбине, за коју се боримо од Косова. Није питање о нашим династијама, него је питање: јединства и уједињења, питање једне државе, велике, поштоване и уважене, ће не право народно бити највеће право, ће не свака си ла потцита из народа, ће не свака власт бити у служби народа, ће немо сви, без разлике положаја, вјере и способности,

радити на просвјетном и културном и социјалном напретку свих нас. Једном ријечју: да створимо државу народну, достојну наших жртава, или ћемо задовољити пакост црногорског краља и задржати посебно државу црногорску, државу сенатора, бригадијера, командира, перјаника и војвода, али никако и државу народа. Ако има потомака Вука Мићу новића и Пека Павловића који неће уједињење, који неће да буде оно што је увијек био — Србин и осветник, нека изнесу ту бијелу и срамну заставу, на којој је круна црногорског Насића и коју је благословила Аустрија, те нека сав наш народ, цијело Словенство, наши Савезници и сав свијет види да су ти вјечни и поносни борци, борци за слободу, постали издајцима!

Коста Ђ. Радуловић.

НЕДЕЉНИ ПРЕГЛЕД

Прошла недеља била је недеља француских успеха. У петак и суботу Французи су успели да оборе четири Цепелина, од осам који су се појавили над Француском. Један од њих у главном је неопштењен, јер посада није имала времена да га уништи, те не се сад моћи да проучи на таним тај немачки проналазак. Разуме се, не ради подражавања. Цепелине прати зла срећа од самога њиховог проналазаска, а овај француски успех доказао је коначно да су авиоплани далеко употребљивији и годнији. И ако су Цепелини летели необично високо — тако високо да се на једноме од њих смрзео чак и алтернатива — они су ипак примећени, нападнути од авиоплана и побеђени. Тако су се Французи и по други пут нападнели за немачке ваздушне нападе на Лондон и Енглеску, јер је сигурно да су се тих осам Цепелина враћали из Енглеске. Поред овога необично великога успеха у ваздушној борби, Французи су имали знатних успеха и на суви. Они су не само успешно одбили два силна немачка напада — један а Верден, а други у Шампањ — него су заједно са Енглезима напредовали код Ипра, задржавши освојене положаје и поред немачких противнапада. Али је главни сувоzemни француски успех био на Ени, где су у уторак напредовали за читаве две миље, освојили више важних положаја, заробили 8.000 Немаца и запленили 25 топова. Ово је очигледно једна врло круна победа. И ако мања, нас интересује и скорашња француска победа на македонском фронту, где су Французи и напредовали и задобили заробљеника.

дана за нову побуну у Остенде, где су немачки морнари бацили у море свога официра. Што се буне аустријски морнари, никога не чуди; шикога не чуди ни то што су они ових дана имали у Поли сукобе са немачким морнарима. Али је немачка дисциплина важила свуда као узорита, њој је приписиван, и то с правом, велики део немачких успеха, па ево је ипак дошло време да се и та „гвоздена дисциплина“ руши, наговештавајући неизбежни немачки слом. Тако исто Немачка напетост и са својим савезницима: Виљем је пре неки дан учинио посете и Софији и Цариграду, очевидно не стегашто му је до посета. И Турци и Бугари знају шта им се на прољеће спрема на Балкану, те су се узнемирили, и зато је Виљем морао лично на далеки пут да их по могућству умири. По повратку у Немачку морао је одмах да дупа главу са унутрашњом кризом, која непрестано траје и као да се чак и све више заоштрава. Па и према Русији не изгледа све онако ружичасто као што су гласиле прве вести; Немци су до душе успели да искрцају своју војску на руско земљиште код Вердера, те се Петроград полако евакуише; али су губитци немачке флоте у борби с руском били необично велики: два немачка дредноута, једна крестарица, дванаест торпедјача и једна транспортна лађа избачене су из строја или потопљене. Значи да се ма ла руска флота држала одлично према надмоћнијој сили.

ЈАВНА ЗАХВАЛА.

Не могу пропустити да се овим путем захвалим најтоплије свима који ми писмено или усмено изразише своје саучешће у дубокој тузи за мојим изгубљеним добрим другом и пријатељем покојним Ђорђем Степћем, професором. Нарочито хвала нашем врлом теџињу г. Николи Тесли и кап. Анту Сеферовићу који су се приликом смрти покојника налазили изван Њујорка и брзојавно изразили своје саучешће. Нека је хвала и Професору М. И. Пушину, који ми је такође своје саучешће изјавио писмено. Велика хвала г. г. Паји Радо савјешћу професору Њујорк Универзитета и његовој госпођи, Милошу Трицићу професору Београдског Универзитета и

председнику Српске Народне Одбране, Константину Јоксимо вићу Срп. Пеш. потпорућнику, Милану Петраку уреднику Хрватског Свјетла и М. Павићевићу новинару и бив. народном посланику који ми изразише своја саучешћа усмено и својим присуством одадоше покојнику последњу достојну пошту. Особито хвала г. Б. Мартино вићу који је на глас смрти покојникове дошао из Едистона, Њ. Ц. да присуствује погребу, и који се је у лепом говору на гробу, у име пријатеља и другог покојникових, на начин нарочито тужан и дирљив опростно са покојником и изрекао последње збогом. Нека је хвала и Оцу Себастијану Дабовићу, који је смртне остатке покојникове опојао и предао матери земљи. Хвала такође и свој браћи Србима и Хрватима који у великом броју присуствоваше погребу и пратњу увеличаше. Напоследку хвала и свим Српским и Хрватским новинама које региструјући црну вест о смрти покојниковој, поменуше и његову вредност на пољу науке и просвете и одаше признање његовом јавном раду. У име удивљених родитеља у домовини, који и не сањају о трагичној смрти свога сина, као и у име овдашњих другова и пријатеља покојникових.

Њорђе М. Вркић, друг и пријатељ.

20 октобра 1917. Њујорк.

ПОЗИВ НА ЗАБАВУ.

Женски Одбор Српске Народне Одбране у Њујорку приређује у недељу 28. окт. 1917. год. ВЕЛИКУ ЗАБАВУ у Амстердам опера дворани, 340 Вест 44 улица у корист српске ратничке сирочади, на коју се овим учтиво са вашом штеваном породицом и пријатељима позивате. Улазна цена 50 центи од особе са гардеробом. Добровољни приноси примају се са захвалношћу, а сваки и најмањи прилог биће објављен преко српских листова. Свира Српско Тамбурашко Друштво, под управом госп. Пера Мартина. Почетак тачно у 7 сати у вече.

ПРВИ ДЕО: ПРОГРАМ

- 1. Поздрав гостима од председнице г-ђе Е. Петровић
2. Српска Химна, пева Срп. Певачко Друштво "Гусле"
3. Анђео Срба, декламује Бојана Петровић
4. Напреј, од Д. Јенка, пева Срп. Пев. Друшт. "Гусле"
5. Позоришни комад, Срп. Пев. Др. "Гусле"

"ПРИЈАТЕЉИ"

од проф. Л. Лазаревића
Гаја, осиромашен богаташ, г. Ђока Антоновић, Јелисавета, његова жена гђа Софија Поповић, Ада, ишпан, госп. Бошко Лулулов, Дима, богат Грк са села г. Јос. Марков, Доктор, госп. Душан Живић, Стеван, Петар, слуге господар Гаје г.г. Милош Кецић, Милан Сивчев. Редитељ комада госп. Ђока Антоновић. Жива слика, аранжира госп. Ђа С. Поповић.

ДРУГИ ДЕО: ИГРАНКА.

СЕСТРЕ СРПКИЊЕ!

Женски Одбор Српске Народне Одбране у Њујорку позива све Српкиње широм Америке, да би приложили који ручни рад за базар на нашој забави, која ће се одржати 28. октобра ове године. Бићемо веома благодарне ако се у што већем броју нашој молби одазовете, што ћемо напредно и преко новина објавити. Молимо да ствари упутите на гђу председницу Ему Петровић 502 Е. 79 Стрит Њу Јорк. За Женски Одбор Срп. Нар. Одбране М. Каргановић, тајница.

Браћо Црногорци!

Као вјерни синови свога народа и истински чувари и брањитељи аманета наших витешких прајдедова, апелујемо на све Србе из Црне Горе широм Сједињених Америчких Држава да узму активног учешћа у овој највећој и најсветлијој Србиновој идеји ослобођења и уједињења свих Југословенских покрајина у једну нераздвојну, велику и санјну државу. Поред националне свијести и дужности коју нам историја вјекovima предаваше, то захтијева боља будућност и опстанак народа наше уже домовине Црне Горе, која и после срећно завршеног овог ослободилачког рата, као јединка не може имати могућности да осигура наше боље културно и економско стање. Данас браћо када цео културни свијет оружаном руком усташе да оствари принцип народности, када саме Сједињене Државе у којима уживамо потпуно право и слободу, шаљу своје вјерне синове да крв проливају за право и слободу, и уједињење малих народа, зар може бити и једне душе из Црне Горе, која неће енергично устати и осудити свакога ко би ометао наше народно уједињење тим приједоме када се сјетимо гробова наших витешких предака и наше поробљене браће којој данас не заслужени туђински окови одузимају могућност да сарађују на овом светом дјелу. Браћо! Устаните слојно, дадимо братски руку један другом и у братском загрљају ступајмо пријед свом силном и свим својим жокртвовањем да ускоримо остварење нашег народног — Југословенског уједињења у коме је спас читаве нације и које нам гарантује право, слободу и економско побољшање нашега народа. Организујемо се браћо и ступајмо у коло народног уједињења јер дан пролазе и бојати се да нас догађаји не претеку. Свој својој браћи шаљу братско поздравље. Ђибо, Вајоминг, 28. септембра 1917.

Ми Срби из Црне Горе, који се налазимо у овој колонији, свијесни своје српске дужности и схватајући вријеме у ком живимо, окупљени на седници дана 28. септембра 1917. год. РЕЗОЛУЦИЈУ: 1. Најодушевљеније поздрављамо патриотски рад Црногорског Одбора за Народну Уједињење и постајући чланови опште Црногорске Организације примамо програм Црногорског Одбора за свој. 2. Најенергичније захтијевамо коначно уједињење Црне Горе са Србијом и соталим Срп., Хрватским и Словеначким земљама јер нам је то животно питање и спас свију нас укупно и само тако ћемо испуњити свети аманет наших предака. За наше ослобођење и уједињење залажемо се и наши племенити Савезници, залажемо се и ми и нико га неће опорити. 3. Осуђујемо са презрењем и гнушањем без разлике сваког оног који ма како ради или би радио против нашег коначног општег уједињења, јер се таквим радом чини услуга заклетим непријатељима нашим и наших моћних Савезника. Доље издајници свога народа и Савезника! Живјело народно уједињење. Живјели наши Савезници, Живјела племенита Америка. Ђибо, Вајоминг, 28. септембра 1917. год. Потписи: 1. Милосав Б. Павићевић, 2. Симо Б. Павићевић, 3. Живко Р. Јовановић, 4. Божо Р. Јовановић, 5. Филип Б. Жуњић, 6. Стан Ш. Поповић, 7. Шћепан П. Ђуровић, 8. Видак Ј. Ивановић, 9. Милан Н. Мандић, 10. Милан И. Радуловић, 11. Ристо Н. Лалевић, 12. Благога Н. Поповић, 13. Небо Б. Јовановић, 14. Саво П. Јовановић, 15. Ђорђе П. Јо

вановић, 16. Михаило Б. Ивановић, 17. Симо Р. Павићевић, 18. Митар Р. Бошковић, 19. Иван П. Ивановић, 20. Васо Д. Вуковић, 21. Благо Р. Јовановић, 22. Нешко В. Мијушковић, 23. Стеван В. Магочевећ, 24. Стево В. Мијушковић, 25. Бошко Ј. Мијушковић, 26. Шћепан Н. Вујосевић, 27. Раде М. Петровић, 28. Павић М. Чарапић, 29. Вуксан Н. Вујосевић, 30. Вујадин Б. Петровић, 31. Ђуро А. Радовић, 32. Максим М. Ивановић, 33. Иван Н. Вујосевић, 34. Урош Н. Вујосевић, 35. Мирко Р. Вукосављевић, 36. Димитрије Н. Вујосевић, 37. Ђоко П. Ивановић, 38. Лазар В. Томановић, 39. Обрен Н. Ђелица, 40. Милан Д. Радовић, 41. Бошко Д. Радовић, 42. Ђуро С. Пејовић, 43. Јоко М. Петричевић, 44. Душан М. Вукмировић, 45. Милутин Ј. Шћепановић, 46. Радован В. Дујић, 47. Митар В. Шћепановић, 48. Јанко С. Божовић, 49. Лука Б. Јаблан, 50. Спасоје Ј. Ђурановић, 51. Ђетко Ј. Пејовић, 52. Митар М. Ђурковић, 53. Вуко Б. Раичевић, 54. Јован А. Вукчевић, 55. Милош Ш. Петровић, 56. Антонија С. Николић, 57. Арсенија Ј. Ненадовић, 58. Стеван С. Ненадовић, 59. Петар А. Милановић, 60. Петар А. Бацак, 61. Крсто С. Ракећић, 62. Никола С. Пејовић, 63. Мило П. Радуловић, 64. Саво Р. Влаховић, 65. Бошко Р. Радовић, 66. Јанко М. Ђуровић, 67. Васо Ковачевић.

Од потписника ових акта изабрат је привремени одбор: Председник, Раде Петровић. Чланови: Душан Вукмировић, Симо Павићевић, Божо Јовановић.

КАД МЕЊАШ АДРЕСУ УВЕК ОЗНАЧИ ПОРЕД НОВЕ И СТАРУ АДРЕСУ И КОГА СИ ДРУШТВА ЧЛАН (име и број твог друштва).

ОГЛАС.

Г. Митар Ђуровић, пређашњи црногорски министар правде, који се сад налази у Паризу, моли своје рођаке у Америци да му се јаве. Сва писма треба упућивати на Д-ра Милоша Тривунца, уредника „Србобрана“ (443 W. 22 St., New York, N. Y.) који ће их отпратити у Париз.

ПОЗИВ

Срп. Доб. Др. "Храбри Граничари" бр. 148 СССС у Вилмердингу, Па., позива све своје чланове у ван места да неизоставно дођу на идућу седницу, која ће се одржавати 28. окт. о. г. у црквеној дворани и то после подне. Имамо важних ствари за решавање. Петар Гершак, рачуновођа.

ТРАЖЊА.

Тражи се Томо Крцунов Шановић родом из Врањева (Ријека Црнојевића) Црна Гора, да се јави уредништву овога листа, тражи га мајка Милица, која је сада у Црној Гори.

ПАЖЊА ЧИТАОЦИМА!

Молимо читаоце Србобрана да нас увек известе над лист не добију или га добију са одошћем. Србобран је редовно готов у среду у вече, а у четвртак се разилаше према штампаном адресару; те је онда право да се зна, ко је први над лист не стигне читаоцима на време или ни не стигне никако.

Црногорске адресе

- Други списак интернираних Црногораца. Boldogasszony — Hungary: Петко Кликовац — 31124, Машан Кнежевић — 32752, Ђиппо Краћевећ — 32829, Милан Калугеревећ — 36481, Милош Крушка — 32850, Никола Клисић — 30636, Мирко Клисић — 29946, Благога Какић, поручник — 31229, Секуле Шћекић — 30731, Симо Шћекић — 31330, Томица Шарановић поручник — 36436, Периша Шћепановић — 36273, Петар Шолајић — 30053, Илија Шолајић, професор — 36352, Васо Шћекић — 30765, Никола Трифуновић — 30823, Буле Томовић — 31887, Петар Томановић — 31310, Благога Тупоња — 31060, Петар Томановић — 31129, Мато Тодоровић — 31201, Крсто Терзић — 30882, Јаков Урошевић — 31317, Мило Вуковић — 30780, Раде Вуковић, п. поручник — 31926, Милан Вешовић — 31935, Манојло Вешовић, капетан — 31936, Лексо Вучељић — 31924, Саво Весковић — 32826, Лука Вујосевић — 39976, Илија Вучетић професор — 31327, Новак Вучељић — 32282, Аксо Вуксановић, капетан — 31904, 112, Мило Вукмировић, управ. поште — 36395, 27, Љубо Вукмировић — 36378, 31, Марко Вукчевић, п. поручник — 30792, 110, Стево Вучинић — 30954, Маријан Вујисећ — 32049, Нешо Вујачић — 31780, Лазар Вукотић — 36415, Видак Вуковић — 32010, Милован Вујовић — 31121, Симо Војиновић — 32885, Милосав Вишњић — 31285, Божо Вујовић — 30783, Петар Вујовић — 31316, Марко Велимировић — 30874, Андрија Вујачић — 31290, Петар Вујадиновић — 31421, Мило Вукосавовић — 29975, Ђуро Вујановић — 30507, Јагош Вуковић — 31507, Петар Војводић — 31467, Вукајовић Нико — 30052, Мило Војиновић — 31358, Љубомир Зечевић, учитељ — 32815, Илија Зорић студент — 31068, Радуле Зовић — 32032, Стеван Звицер — 32843, Милан Звицер — 32843, Миле Живковић — 32770, Илија Живковић — 32774, Војин Живковић — 31111, Јован Живић — 31242, Милован Жарић — 31491, Милан Жарић — 36413, Милвоје Ашанин — 31246, Саво Андрић — 31445, Пери Арсовић — 32026, Божо Булатовић — 32012, Никола Булатовић — 32003, Вуко Бајић — 30814, Јосип Бајић — 32732, Анто Баровић — 31633, Јагош Бајовић — 31434, Петар Бакић — 31925, Велиша Беговић, официр — 32827, Василије Беговић — 32827, Ђуван Бојовић — 30843, Беша Бешић — 32824, Богдан Бојовић — 30720, Станиша Боричић — 31932, Спасоје Божовић — 36397, Ристо Бранковић — 36519, Ђуро Виговић — 31128, Новица Булаић — 30924, Раде Булаић — 31204, Василко Баочинић — 32822, Јосиф Бојовић — 32081, Никола Беговић — 31015, Мирко Балевећ — 31710, Милован Ђелица — 31389, Јаков Бакочевић — 31888, Крсто Булатовић — 31446, Милош Булатовић — 32004, Митар Беговић — 31022, Томо Божовић — 29974, Радивоје Брајовић — 31706, Јоко Божовић — 36534, Секуле Бошковић — 31001, Петар Бошковић — 31551,

- Саво Беговић — 32369, Вукашин Божовић, мајор — 31122, 114—19, Мирко Цимбаљевић — 31634, Никола Цемовић — 30704, Томица Чукић — 32071, Петар Чукић — 31606, Алекса Чукић — 39970, Аврам Чукић — 30758, Бошко Чопић — 36444, Петар Чујовић — 31988, Саво Челебић — 30861, Гавро Чукић — 31614, Раде Чановић — 31237, Шахир Чавдарбашећ, муслиман — 31661, Јовета Ђетковић — 31534, Ђоле Ђетковић — 31914, Вуксан Дедовић — 36425, Драго Делевић поручник — 30820, Мираш Дабетић — 30756, Стеван Драговић капетан — 31905, Радоје Делибашећ — 31755, Бошко Драговић — 3195, Ђуро Даковић — 31167, Марко Даковић — 29985, Лука Дајковић, капетан — 32060, Пери Даковић — 31215, Милутин Дракуловић — 32101, Илија Дамјановић — 31307, Мирко Ђуровић — 31234, Ђоко Дрецућ — 30783, Радош Драговић — 36263, Никола Даниловић — 30066, Вукашин Драгојевић — 31752, Саво Добриновић — 31367, Никола Ђукић, п. поручник — 32282, Радивоје Ђукић, п. поручник — 32052, Трифун Ђукић, професор — 30070, Марко Ђурашковић, чиновник — 30513, 28, Никола Ђилаш — 31973, Мило Ђурашевић — 30007, Радуле Ђуровић — 31110, Мина Ђуровић — 29979, Смајо Ђурановић — 31094, Јевреж Ђуровић — 31602, Божо Ђоковић — 31223, Крсто Ђилаш — 31223, Ђуро Ђуровић — 30850, Рако Ђуровић — 30782, Мило Ђурановић — 31947, Насто Ђукић — 31417, Илија Ђуровић — 30586, Душан Ђуровић — 31103, Вељко Ђурашковић, командант — 30917, Косто Ђаковић — 32290, Ђаковић Радосав — 31252, Стеван Ђанкић — 31494, Тодор Јовановић — 30997, Милош Јовановић — 31291, Марко Јокановић — 31364, Њаго Филиповић — 31420, Марко Фемић — 30737, Никола Филиповић — 31782, Симо Голевећ — 32292, Мило Грујић — 36170, Стево Греговић, судија — 30590, Јоко Голубовић — 31138, Јагош Гоглић — 31259, Никола Газивоца — 30887, Филип Гојинић — 36429, Али Госкић, муслиман — 31133, Ђоко Гардашевић — 31306, Бојо Гошовић — 31361, Пери Гојинић — 36514, Радивоје Хаџи Перић — 31347, Ристо Хајдуковић, поручник — 29987, Лазар Илић — 32328, Илија Ивановић — 32009, Насто Ивановић — 31487, Јагош Ивановић — 30990, Nagygygyer — Hungary: Александар Сошкнћ — 44—34, Драгић Салић — 44—100, Милвоје Салић — 44—97, Милан Терзић — 38—157, Новела Триповић — 48—158, Алекса Вугдељић — 45—106, Ђуро Арсенијевић — 32—63, Милован Андријић — 171—35, Милета Андријић — 169, 35, Марко Андријић — 172, 35, Микосав Ђуловић — 32—110, Лука Дедовић — 32—59, Милинко Гилић, студент — 38—14, Станоје Гилић студент — 38—147, Karlstein, a. D. Саво Вукотић, Илија Бојовић, мајор. Heinrichsgrün, Bohemia: Ђорђе Ђуричиновић, мајор. (Наставиће се.)